

Al Jaume també el coneixeu molts. És psicòleg, periodista, educador especialitzat en el món d'adolescents i joves, un gran treballador a favor de la renovació pedagògica en polítiques d'infància i joventut.

Per què has triat aquesta pel·lícula? Bàsicament perquè ve a reflectir primer que no és una adolescència, són adolescències molt diverses. I després que hi ha la classe, les parets de la classe, per això la pel·lícula es diu *Entre les murs*, i la vida.

És una pel·lícula molt realista, de fet és tan realista que està basada en la novel·la d'un escriptor que es diu François, que va fer de professor de llengua i el protagonista es diu François i va fer de professor de llengua. És a dir, que no s'hi ha matat molt. Que no és una obra de ficció. Diguem que és una novel·la basada en fets reals.

Jo crec que és una pel·lícula que reflecteix l'enorme dificultat que comporta per a un adolescent ser jove en aquestes societats sectàries, dividides. I que a vegades a sobre té un sistema com aquest que l'obliga a aprendre coses estranyes.

Estigués? Vostè diu que és el mateix que jo digui a la meva mare: "Era necessari que jo fos?"

No és "que jo fos".

Aprèn primer a conjuguar.

Jo penso que tots els que ens dediquem a la docència tenim un professor teòric a dintre que sap moltes coses i sap com han d'anar. I després, el que fa que siguem el professor real i el que mostrem a les classes quan fem de profes, és allò el que és aquell professor teòric, però també és la nostra realitat.

Per què no premiem el que ho fa bé en lloc de castigar el que ho fa malament? És a dir, per què no intentem que valgui la pena, entre cometes, portar-se bé. Sempre que quedi clar que aquest portar-se bé no és portar-se com la institució escolar creu que t'has de portar. La pel·lícula ho posa en relleu, que la cultura del càstig genera aquestes jerarquies que ara et puc castigar jo, ara el director em pot castigar a mi. Les alumnes li diuen al pati: com que tu castigues, ara volem que et castiguin a tu.

M'ha agradat que el professor fos un professor molt real. En aquest sentit crec que no seria un mestre de pel·lícula, en el pitjor sentit de la paraula. Diria que a la vida fem coses d'aquestes com a mestres. T'equivoques, i de vegades t'equivoques molt. No és una comèdia de situació, allò que entres a la classe, t'aplaudeixen, fas una broma i hi ha rialles enllaunades.

Senyores i senyors...

Ho pots traduir?

Ella diu que sóc un bon noi.

Perdona, Jaume, tu l'expulsaries, el Souleymane? Tu l'hauries expulsat?

No. I no perquè com alguns diuen jo tingui la síndrome d'Estocolm amb els adolescents. Primer, no és útil, no servirà de res en la vida d'aquest xaval. En segon lloc, no s'aconseguirà veritablement que aquest noi se senti tractat en positiu. Recorda que, entre cometes, l'espurna és finalment aquest "em considero un inútil que no puc aprendre més" i per tant

tampoc l'ajudarà gaire, a ell. I després no és just, des del punt de vista social. Ni ajuda a interioritzar el valor, ni ajuda a ser persona, ni tracta a tothom per igual.

Jo sé segur que si no confio en el Souleymane, ja l'he condemnat al desastre. Mentre que si encara hi confio, malgrat que al final acabi a la presó, m'és igual, però es mereix que encara algú li transmeti a la vida la imatge: tu pots canviar. La vida pot tenir alguna esperança per a tu diferent. Perquè en el moment en què tu li dius aquí no vals, ja no vals per això; en el moment en què no hi caps, aquí, ja no hi caps, aquí. Al final, especialment els adolescents acaben sent en funció d'allò que esperem que siguin.

Aprenen a conviure dintre d'un entorn en el qual... Per tant, no es pot ser educador de cap infant si perds tota l'expectativa, o tota l'esperança que poden ser persones diferents. Quan un treballa amb adolescents ha d'assumir una cosa que no tothom accepta, que és el dret a equivocar-se. El dret a fer-ho malament. Perquè és impossible que tots els dies de la setmana, totes les setmanes de l'any, mantinguis l'estabilitat emocional, la curiositat i l'interès com per continuar batallant amb aquella gent.

Crec que hi ha una frase a l'inici de la pel·lícula que fa un resum genial de la pel·lícula, que és quan estan fent la presentació els professors. Que un diu que els alumnes són complicats però són genials. Jo crec que cada alumne té la seva diversitat, cada professor a les seves aules té un Souleymane o varis, però cada persona, cada alumne té aquell punt que et dona alguna cosa que et fa seguir endavant i viure la classe com una experiència cada dia divertida, interessant i amb ganes de tornar l'endemà perquè saps que et poden sorprendre i mai saps amb què.

He fet veure que no el coneixia el de la barba, però estava comprat per fer una conclusió optimista de la pel·lícula. Vull dir que moltes gràcies. Ara passa a recollir el sobre.

Un no pot estar en aquest món dels adolescents sense creure positivament que nosaltres som la petita part de la humanització d'aquestes persones que no trobaran en el seu entorn. Són genials. Són genials. Si no estiguéssiu amb adolescents, no sabríeu envellir amb garbo, que és el que feu. Esgota moltíssim però de tant en tant també un se sent bé descobrint la seva genialitat a la vida.

La pel·lícula l'he gaudit molt. M'ha semblat molt realista. Realment m'he vist molt identificada en moltes coses que passaven amb el professor, amb l'energia. He sortit esgotada i és la sensació que a vegades tens, últimament sobretot, quan surts de classe. Has de donar molt, molt, molt i això m'ho ha transmès molt aquesta pel·lícula.

Ha anat sortint al llarg de totes les intervencions, la necessitat de mantenir la il·lusió en els processos d'ensenyament. És a dir, si no hi ha il·lusió, si no hi ha creença en els alumnes, si no hi ha diàleg amb ells, si no anem més enllà del que són els processos d'ensenyament i d'aprenentatges. Si no, la identificació amb l'alumne, el seguiment personal, si no hi ha tot això, realment no s'acaba de produir aquesta màgia que és l'ensenyament.

Veus coses que tu ja has après i que afortunadament t'adones que entre tots aconseguim anar aprenent i fer-les millor.